

מענין חי

רעיונות ושיחות לילדים ולנוער

מעובד על פי שיחותיו הקדושות
של
נ"ק אדמו"ר מלך המשיה שיל"ץ
מליובאוויטש

ייל"ל
לזכרון
הרבנית הצדקנית ח'י מושקא
ע"ה ז"ל

מוגש על ידי
מכון לוי יצחק
כפר הבר"כ ב'

המשיבים שנהגו לנשאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיה

פתקופתנו למוד חסידות חב"ד, הנבוגמת'ק ודרכ'ק הוא דברת, על-מנת לעובד ללמד תורה ולקיים את המצוות. בדרך האחרון ראינו פמחה שיהודים שח'י פקדונות פתן עמדו לפניהם נסיונות קשים פקיום המצוות, רק אלו שלמדו חסידות ותלכו פדרכ'ק העל'דו לשורד, רק הם עמדו פנסינות ונותרו שלמים פאמנותם ובמעש'תם.

פל מי שערדן לא קביע לעצמו עתים ללמוד חסידות – יעשה זאת מעתה ואילך, ומי שפקר יש לו קביעות עתים ללמוד חסידות – יסדך עקל'ך עוד ועוד. וזרד המבנה לקראת הנאלה הקורבה, "ומלאה תארץ דעה את ה' פמים לים מקסים".
(מעובד על-פי לקוטי שיחות' חלק ב, עמ' 475)

זהו אדמונתו מזהבנו הרבפנת מלך המשיה לעולם ועד

תאריכים מיוחדים בתולדות חב"ד לתקופה ז'

- ט' כסלו: יום הולדת כ"ק אדמו"ר האמצעי נ"ע, בשנת תקל"ד
יום בו נבשר כ"ק אדמו"ר האמצעי נ"ע על שחרודו ממאסר, בשיק פי ויצא בשנת תקפ"ז.
יום המלקות כ"ק אדמו"ר האמצעי נ"ע, בשנת תקפ"ז.
י' כסלו: יום גאולת כ"ק אדמו"ר האמצעי נ"ע ממאסר, בשנת תקפ"ז.
י"ג כסלו: יום בו פסק בית המשפט הפדלי אשר דמלך – כ"ק אדמו"ר מלך המשיה – לא מעיד ולא מעידן אותו, בשנת תשמ"ז.
י"ד כסלו: יום חנונת כ"ק אדמו"ר מלך המשיה עם הרבנית הצדקנית ח'י מושקא ע"ה ז"ל – בתו של כ"ק אדמו"ר מזה"י נ"ע, בשנת תרפ"ט.
ח"י כסלו: יום פטירת אדמו"ר יוסף יצחק בן כ"ק אדמו"ר היצמה צדק' נ"ע ממאסר, בשנת תרל"ז.
י"ט כסלו: יום הסתלקות הרב המגיד ממעורטש נ"ע, בשנת תקל"ג.
יום גאולת כ"ק אדמו"ר חוקן נ"ע ממאסר, בשנת תקנ"ט.
יום בו נגמר הדפסת ספר התניא בפעם הראשונה, בשנת תקנ"ט.

תתבנה באינטי: [HTTP://WWW.MOSHIACHLINE/BRAND](http://www.moshiachline/brand)

לדובנות: פנתן לוי יצחק, ת"ר, 26 – כפר הבר"כ ב', 72915

Mechon LEVI YITZCHOK P.O.B. 26, *Kfar Chabad* B. 72915 - ISRAEL

דפי מנוחי עשיתי – פאדוק'ת ת"ת: 45 שקל; פאדוק'ת: 535

ההולאה מההנהגתו של יעקב אבינו מוכנה בפשטות: פֹּאֶשֶׁר אֲנִי מִבְּקָשְׁכֶם לְהַמְסִיר עַל עֲצָמֵי וּלְהַקְפִּיד עַל הַדּוֹרִים, עֲלֵינוּ לְבַדֵּק הֵטֵב שֶׁהַנְּהִיגָה זוֹ לֹא תִּבְּאֵה חֲלִילָה עַל חֲשׁוֹן עֲוֹנִים אֲחֵרִים. כֹּאֲשֶׁר יֵשׁ בַּיְהוּדָה לְסִיעַ לְאַחֲרֵים בְּגַמְעֵימָה אוֹ בְּרַחֲמֵיהֶם, דָּבָר הוּא עֲדִיקָה וְחֵשׁוֹב פְּמוֹנָן מִהַקְשָׁפָה כִּלְפֵי עֲצָמֵי מְתוּדוֹת וְהַדּוֹרִים.

(מעובד על-פי 'לוחטי שיחות' חלק ה, עמ' 145-148)

י"ט פסלו

מורי חמרי חרבי, אמר פעם שאני רוצה חס ושלוה למעט בהערכת הוולגות, כרצוני לדבר רק במעלות הדבר שהוא רוצה לדבר. גם כעת מה שורוצים לדבר אין כאן פניה למעט פערפו של אף אחד, הפניה היא ורא לדבר במעלות חסידות חב"ד.

חסידות חב"ד שונה מהסידרות פולין. דרכה של חסידות חב"ד היא שכל יהודי צריך לעל ולהנהיג להבנה ולהשגה אלוהית. לשיטת חב"ד למד בהתקור האלוהי הוא תפקידו ונעניו של כל אחד. שיטת חסידות פולין, לעצמת זאת גורסת: "צדיק באמונתו יחיה", וכפי שהספיד הרב הקדוש רבי שלמה מקור'לין: אל תקרי "חיה" אלא "יחיה". דרכן של חסידות פולין היא שהצדיק עובר ומתגעג, והוא מחיה את כל האחרים פחות אמונת הצדיקים שלהם.

כאשר הפשיח רבוא הפוצב ומה שונת, או 'קלם ידוע אותי', הפל כפירו ורכינו פשקלם את מהות ה'. "והלאה האריך דעה את ה' פמרים לים מכסים", לךל אחר מלישראל תהיה הבנה באאלוהות. רק בלינונו, לפני הנאלה, יש מקום לשיחי הדרבים, לדרכה של חסידות חב"ד ולדרכן של חסידות פולין. לעתיד לבוא תהיה דרך אחר לכלל, הפל יעסקו בחב"ד, בהבנה ובהשגה אלוהית.

כשם שבערב שבת נוהגים לטעם מפאכלי השבת, כך עלינו לטעם עתה, בתקופה שלפני הנאלה, מפמעפי הנאלה. בעת, בזמן הנאלה, עלינו לעשות "כל", הבנה למה שיש בה בעת. להנהיג בהנהיגת מה שצפוי לנו בעוד הנאלה. לכן, עתה הזמן ללמד חסידות בהבנה ובהשגה. עכשו צריך כל אחד להנהיג להפכה אלוהית, על ידי למוד חסידות.

ויצא

בפשיטתנו בספר שיעקב התחמם עם לאה ורחל שתיי פנותיו של לכן. פלומר, יעקב התחמם עם אהיה. האבות קימו את התורה שלה, והנה אני לומדים שיעקב התחמם עם נשותיו בנעה לויי התורה. התורה אוסרת על אדם להתחמם עם אהיה, בפאפרי: "ואשה אל אהיה לא תהיה".

האבות קימו את המצוות בלא שפסחו. הם עשו זאת כיון שהתמורה על עצמם, והוספו במעשים טובים. היתה זו זכות מיוחדת שלהם. מוכן, שאם קיים מצות, שלא נצטוו לקומה, סותר צווי של הקדוש-ברוך-הוא אליהם, הרי אין להם לקום את המצות שעליהם לא נצטוו. תורה והדור אינם דוחים וחיוב. במקרה כזה, שקיים מצות שלא נצטוו עליה סותר קיום של צווי, הרי שקיים המצות מתבטא דוקא באי-קיומה. אי-עשיית התורה או ההדור היא קיום המצות כראוי במקרה זה.

במופם של האבות, בני נח קבלו על עצמם התורה על ענינים שונים. התפחות והמרות אלו קבלו תקף של מצוות והחיובים לפי התורה. האבות קימו את כל מצוות התורה רק מתוך תורה והדור. אולם, אם אחת ממצוות התורה סותרת את הנחמה בני נח באותו זמן, מקרה זה מחיב את האבות שלא לקיים מצות מסוימת זו. שהרי אין תחברה והדור דוחים חיוב.

בזמנו של יעקב אבינו, בני נח מאור הקפידו שלא להונית זה את זה. הולכה לךל אני מוצאים בפענת יעקב ללכן: "למה רמינתני?" – אפלו לכן תרפאיה היה צריך להצטדק על שדפח. דבר זה קבל תקף של חיוב. והנה, כאשר יעקב לקח את רחל לאשה, אחר שפשא את אהיה לאה, הנה חיב לעשות כן כיון שהבטיח לה שיתחמם אמה, ואף פסר לה סימנים מיוחדים לךל. אלו הנה יעקב נמנע מלשאת את רחל, בגלל שכבר נשא את לאה, והנה מתעקש לקיים מצות תורה זו, הנה נקשל ברימה. אסור הנשואים לשתי אהיות תרה עבור יעקב חברה והדור בקבלת התורה זו אינה דוחה את החיוב של אסור רמינת לכן התחמם יעקב עם אהיה, בנעה להמצות התורה, אף-על-פי שהאבות כן קימו את המצוות.